

Toekomstvisie De Buitenhof

Samen met Cordaan werkt het team van Kennisland aan de toekomst van De Buitenhof. We hebben de afgelopen weken verhalen opgehaald over fijn ouder worden in De Buitenhof en de buurt eromheen. Hier ziet u een selectie ervan. Wat vindt u van de verhalen? Laat het ons weten!

1. Verhalen

U heeft ons de afgelopen weken vast al gezien. En misschien hebben we wel met u gesproken. We hebben inmiddels zo'n veertig verhalen opgehaald uit De Buitenhof en uit de buurt. Deze verhalen vertellen ons hoe u De Buitenhof beleeft, hoe prettig ouder worden er in Buitenveldert uit kan zien, en welke rol De Buitenhof daarin kan spelen.

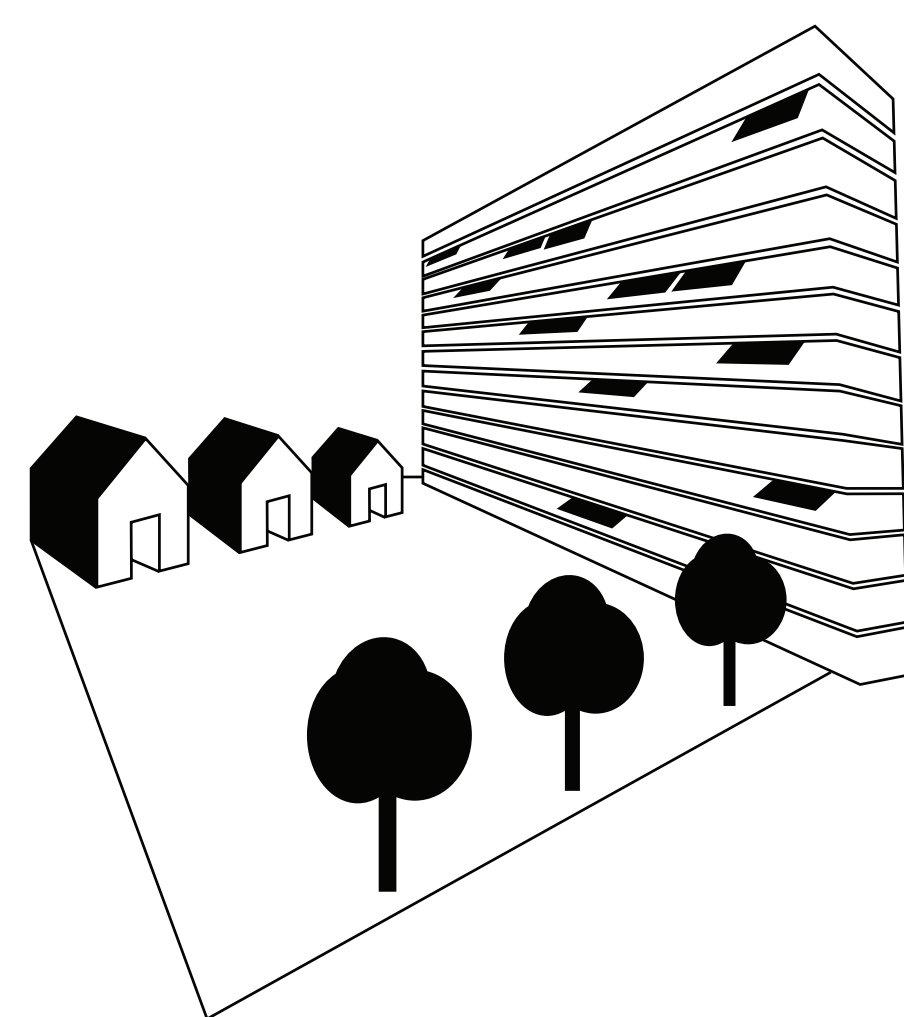
Herkent u dingen?
Bent u het ergens
helemaal niet mee
eens? Bij elk verhaal
kunt u uw reacties
achterlaten!

2. Reacties

We delen een selectie van de verhalen met u. Herkent u dingen? Bent u het ergens helemaal niet mee eens? Of wilt u iets aanvullen? Bij elk verhaal kunt u uw reacties achterlaten. Dat helpt ons om de toekomst van De Buitenhof vorm te geven!

3. De toekomstvisie

Als we de verhalen en uw reacties daarop kennen, gaan wij aan de slag om een aantal toekomstscenario's te schetsen voor De Buitenhof. Dat zijn mogelijke richtingen voor de toekomst van De Buitenhof. Uw verhalen blijven de weg wijzen.

Toekomstvisie
De Buitenhof

4. En dan...

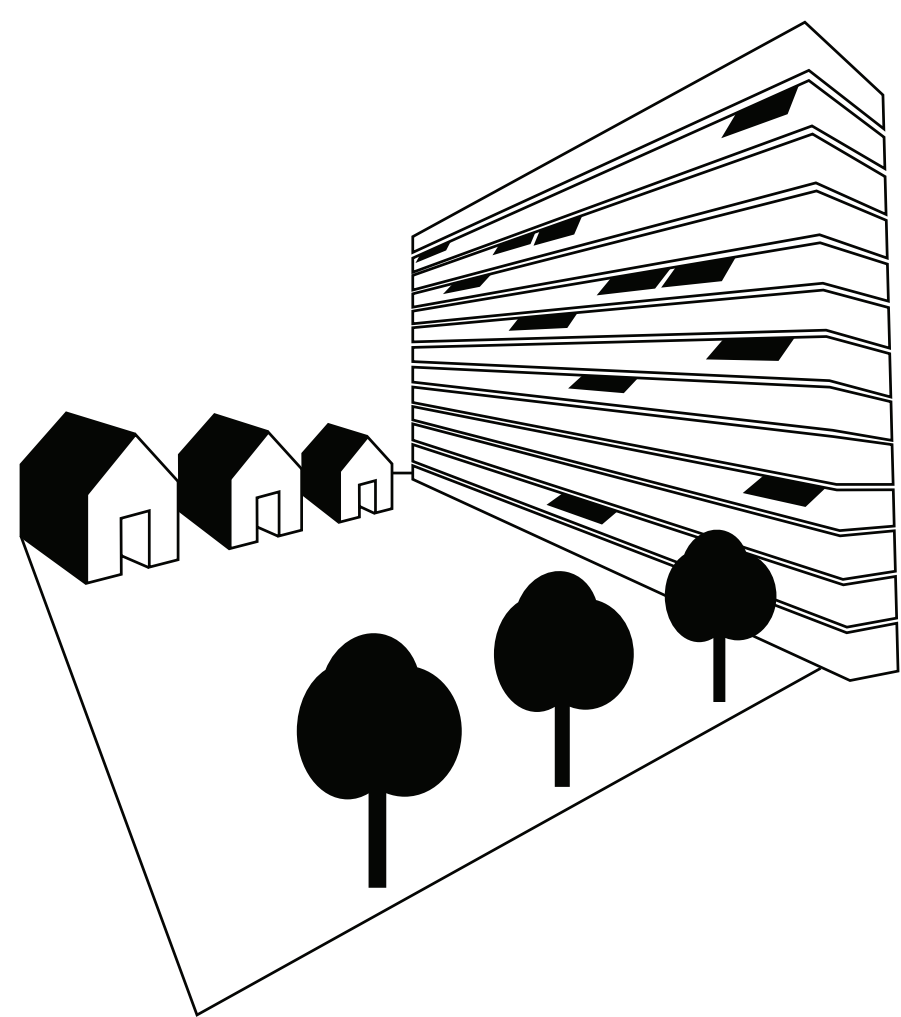
Uiteindelijk kiezen we voor een richting. Samen met KAW Architecten en Dura Vermeer zijn we betrokken bij een ontwerp en een plan voor het gebouw. Wij vinden het belangrijk dat u daarbij betrokken blijft. U zult ons dus nog regelmatig zien in De Buitenhof.

Meedoen?

Heeft u vragen of wilt u graag mee blijven praten? Dat kan! De expositie is er nog tot en met woensdag 20 november. Daar kunt u uw reactie achterlaten, of u kunt een e-mail sturen naar Koko Herder: kh@kl.nl

Kijk op www.kl.nl/debuitenhof
voor meer informatie.

Meneer Kreuger

– Meneer Kreuger is 94 jaar en woont sinds 1962 in zijn appartement op Sijpestein.

Het leven is niet altijd makkelijk geweest, maar hij heeft zich nooit eenzaam gevoeld. Zijn hele werkende leven bij Delta Lloyd doorgebracht, zeventig jaar FNV-lid, veertig jaar een euthanasieverklaring op zak, 32 jaar zijn zieke vrouw verzorgd.

Deze man is standvastig.

Sporten op het hoogste niveau

Meneer Kreuger is altijd actief geweest. Hij heeft gevoetbald in de hoogste divisie en is Nederlands kampioen tafeltennis geweest. Tot zijn zeventigste heeft hij getennist en tot een paar jaar geleden gevist. In Buitenveldert heeft hij altijd heerlijk kunnen vissen, maar dat gaat nu niet meer. Drie jaar geleden heeft hij het voor het laatst geprobeerd, maar toen zijn visgerei in de knoop raakte, is hij maar naar huis gegaan. Zijn zoon houdt helaas niet van vissen.

Weinig contact

Omdat hij slechthorend is, kan meneer Kreuger geen telefoongesprekken meer voeren. En daarom doet hij niet mee aan activiteiten in de buurt. Als er iemand spreekt *“zit ik erbij voor Jan met de korte achternaam.”* Liever puzzelt hij thuis en drinkt hij 's avonds een borreltje voor de tv.

Hij heeft vier *“mantelbezorgers”* in de buurt. De buurvrouw kookt wel eens voor hem, en hij nasi voor haar, *“aardappelen heb ik genoeg gegeten in mijn leven”*. Hij komt nauwelijks buiten, alleen om naar het Gelderlandplein te gaan voor boodschappen. Deze woningen zijn heel geschikt voor senioren, volgens meneer Kreuger. De galerij is prettig, er is een lift en er zijn automatische deuren. Buitenveldert is *“de beste wijk van Amsterdam, ik voel me hier happy”*.

Desnoods doe ik het zelf

Meneer Kreuger heeft onlangs acht dagen doorgebracht in De Vreugdehof (verpleeghuis in Buitenveldert). Hoewel het eten uitstekend was, vond hij het vreselijk: *“Al die mensen in rolstoelen. Als ik daar nog een keer naartoe moet, dan laat ik euthanasie plegen. Want wat heb ik nog te wensen? Een pijnloos leven, en dat ik mezelf kan redden. Als dat niet lukt, komt er een einde aan, en desnoods doe ik het zelf. Ik wil hier doodgaan.”*

Ik wil reageren op dit verhaal

"We love Buitenveldert!" Als ze verhuizen, dan naar een groter huis met een tuin in de buurt. Waarom ze zo van Buitenveldert houden? Het is groen en veilig. De meisjes kunnen op straat spelen en op de fiets naar school. En je hoort vaak Hebreeuws op straat. Dat was vooral in het begin fijn voor de kinderen.

Peace and quiet

Buitenveldert lijkt op de wijk waar ze in Tel Aviv woonden: *"Peace and quiet, where old people were dying, and young families were moving in."* Ze zijn naar Amsterdam gekomen vanwege werk. En ze wilden weg uit Israël, omdat ze hun kinderen niet in een gewelddadige samenleving willen laten opgroeien.

"Wij zouden zeker naar De Buitenhof gaan als er activiteiten zijn voor kinderen en ik ondertussen een kop koffie of een biertje kan drinken."

Ook vanuit vastgoedperspectief, Omers werk, is Buitenveldert interessant. De Zuidas is erg duur, daarom komen veel expats met hun families hier naartoe. Voor expats geldt dat ze het goed hebben in Nederland vanwege de hoge kwaliteit van zorg en onderwijs.

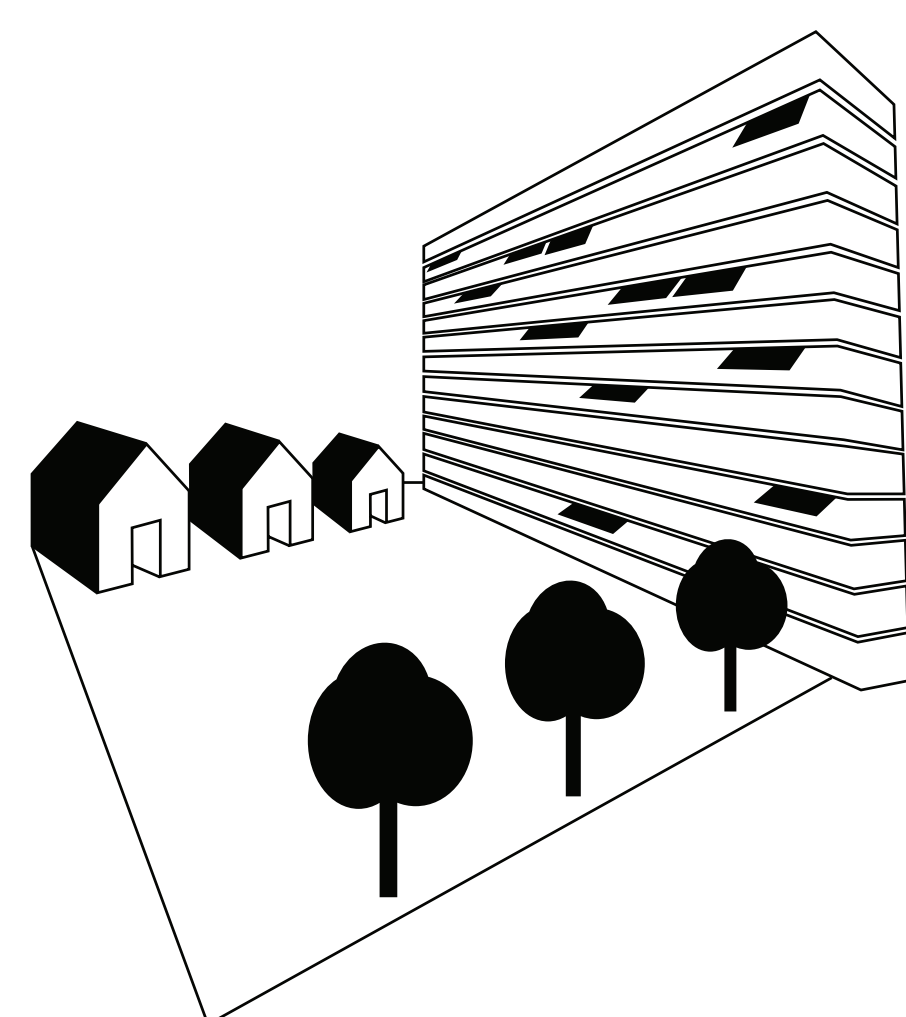
Burenborrel

Het netwerk van het gezin bestaat vooral uit andere Israëli's, maar dankzij een burenborrel kent het gezin nu meer Nederlanders in de buurt. Met het oudere echtpaar dat onder ze woont kunnen ze niet praten, maar nu de meisjes Nederlands leren spreken wordt het makkelijker.

Het gezin onderneemt veel in de wijk. Als er activiteiten georganiseerd worden, gaan ze vaak even kijken. De Little Gym, vlakbij de Jumbo, is een plek waar ze veel anderen ontmoeten. En Omer gaat naar een yogaschool in de buurt. Een goede bar voor een biertje met buurtgenoten ontbreekt. Daar zouden ze zeker gebruik van maken.

Crazy people

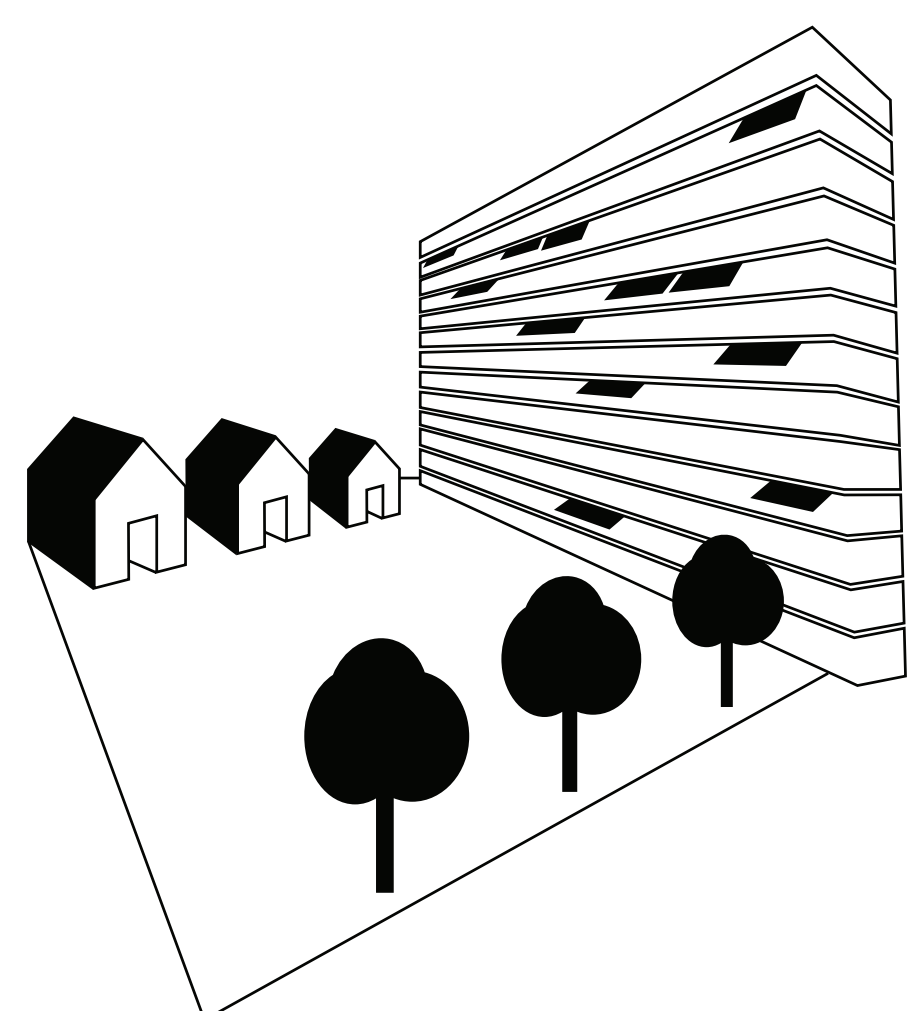
De Buitenhof kent Omer van de buitenkant. De kinderen gingen eerst naar de Joodse school om de hoek, en toen zag hij wel eens oudjes met een rollator, *"I thought they were crazy people, so I told the girls to keep distance."* Maar nu hij meer weet van De Buitenhof en de ambitie om meer voor de buurt te betekenen, wil hij binnenkort wel een kijkje gaan nemen.

Omer Ganot

- Twee jaar geleden is hij met zijn gezin vanuit Tel Aviv naar Buitenveldert verhuisd. En ze willen nooit meer weg.

Ik wil reageren op dit verhaal

Loulou Wiersma

– Loulou is 21 jaar, student en woont via Academie van de Stad in De Buitenhof.

Het is vrijdagmiddag. Loulou zit in het café van De Buitenhof met een stapel flyers. Op de flyers is te lezen wat er de komende maand allemaal te doen is in De Buitenhof. Later die middag zal ze de flyers in de buurt verspreiden. Loulou woont nu bijna een jaar in een kamer op de zesde verdieping van het gebouw. Ze straalt als ze het over de bewoners van De Buitenhof heeft: *“Meneer Scheewe heeft een model van een kathedraal in Moskou gebouwd, hij is zo’n coole man!”*

Maatschappelijk betrokken jongeren

In De Buitenhof zijn er weinig jonge mensen te vinden. Dat is een gemiste kans volgens Loulou. *“Veel van mijn leeftijdsgenoten zijn erg veel met zichzelf bezig. Terwijl er een boel te leren valt van ouderen en het ook nog eens heel veel voldoening geeft om ouderen te helpen.”* De bewoners hebben een lager tempo dan Loulou en ook de liften zijn traag. Zo is ze veel geduldiger geworden sinds ze in De Buitenhof is komen wonen.

“Het mooiste dat ik van bewoners van De Buitenhof heb geleerd is dat je nú moet leven. Nu, nu, nu!”

De buurt naar binnen halen

Loulou ziet De Buitenhof in de toekomst graag als een plek voor de hele buurt. Maar daarvoor moet er volgens haar wel een aantal dingen veranderen. *“Het gebouw moet een meer open uitstraling krijgen en iedereen die hier naar binnen komt, moet warm ontvangen worden.”* Eten is volgens haar ook een belangrijke factor. *“We zouden bijvoorbeeld samen kunnen werken met studenten van de koksopleiding van het nabijgelegen MBO College Zuid om een lekkere daghap aan te bieden.”*

Veel saamhorigheid onder het personeel

Wat betreft het personeel op De Buitenhof is er volgens Loulou veel saamhorigheid. *“Het personeel is heel hecht met elkaar.”* Daarnaast voelt ze veel vrijheid om haar vrijwilligerswerk op De Buitenhof zo in te richten als zij dat wil. *“Ik mag echt alles. Soms pak ik voor de lol de driewieler en sjees ik hier door de gangen!”*

Ik wil reageren op dit verhaal

In de kamer van meneer Scheewe staat een enorme maquette van de Basiliuskathedraal in Moskou. Het kleurrijke bouwwerk is 2,3 meter hoog en bestaat uit wel zesduizend stukjes. Het heeft meneer Scheewe vijf jaar gekost om het model te bouwen. In zijn kamer staan ook zelfgemaakte modellen van de Amsterdamse Waag, VOC-schip De Eendracht en de koepel van de Dom van Berlijn.

Tijd en aandacht

Voordat meneer Scheewe in De Buitenhof kwam wonen, heeft hij in zeker vier andere zorgcentra gewoond. Maar die bevielen hem allemaal niet. Het personeel daar had weinig aandacht en tijd voor bewoners. Soms werd meneer Scheewe naar bed gebracht en zag hij de hele avond geen personeel meer. Terwijl hij hen wel nodig had. *"Het was heel erg rommelig."*

"Als ik het nog zou kunnen, zou ik heel Amsterdam nabouwen!"

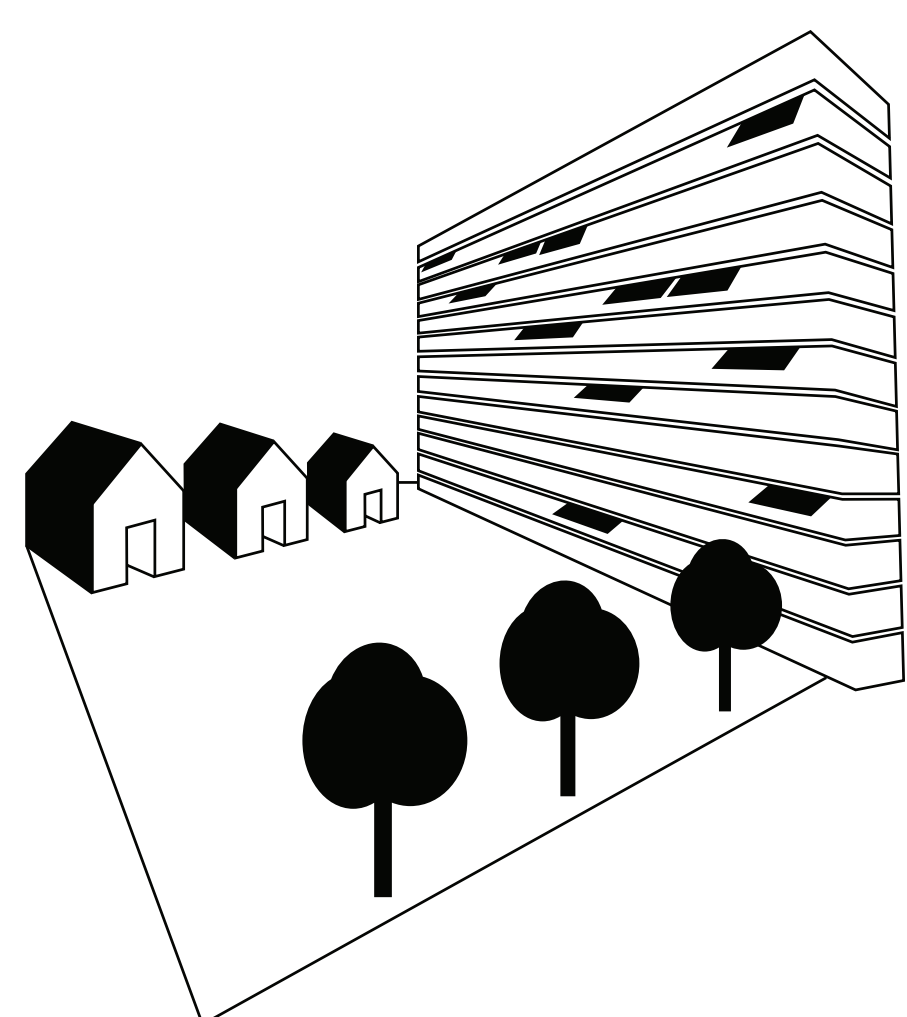
In De Buitenhof is er met soms maar één verzorger per afdeling van zo'n veertien mensen ook weinig tijd voor bewoners. Daar moet volgens hem echt iets aan veranderen. Maar over het algemeen is hij tevreden over De Buitenhof.

Fijne kamer

Het vrije uitzicht vanuit zijn kamer op de bomen van het Amstelpark waardeert meneer Scheewe enorm. Daarnaast is hij blij dat hij op zijn kamer mag roken: *"Dat scheelt een stuk. Dan heb je nog eens een beetje afleiding."* Hij komt niet zo vaak beneden, bijvoorbeeld in het restaurant. Hij vindt het daar vaak wat druk.

Bezig blijven

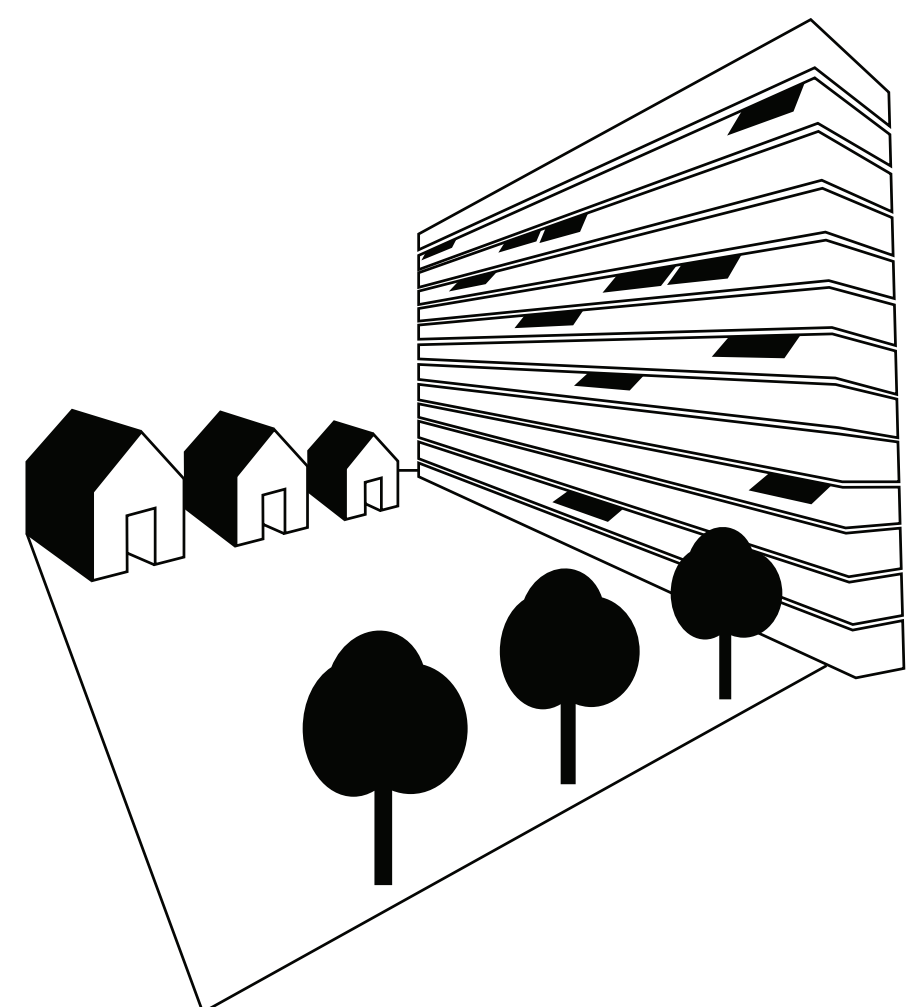
Meneer Scheewe is geen type om stil te zitten. Zijn handen zijn helaas niet meer in staat om modellen te bouwen. Zijn laatste bouwwerk, de Dom van Berlijn, heeft hij zodoende niet af kunnen maken. In een kast ligt de grote koepel van de kerk te wachten om voltooid te worden. Meneer Scheewe is nog op zoek naar een nieuwe hobby. Zo gaat hij binnenkort aan de slag met een bouwdoos met grovere onderdelen.

Meneer Scheewe

– Meneer Scheewe is een geboren en getogen Amsterdammer en woont sinds negen maanden in De Buitenhof.

Ik wil reageren op dit verhaal

Keren Hirsch

– Keren is vertegenwoordiger in de stadsdeelcommissie (PvdA) en woont al haar hele leven in Buitenveldert.

"Ik zeg altijd: Buitenveldert is een dorp in Amsterdam!"

"Ik ben opgegroeid in Buitenveldert. Ik kon hier altijd fijn buiten spelen en veilig over straat. Er wordt amper ingebroken en ik kan m'n fiets met één enkel slot achterlaten. Waar vind je dat nog in Amsterdam!?"

Kerens moeder is zeventig en wil nooit meer weg uit Buitenveldert. Al woont ze op twee hoog zonder lift en wordt het steeds lastiger om de trappen te beklimmen. Ze zegt altijd: *"Het maakt niet uit waar ik heen ga, als ik maar in Buitenveldert blijf!"*

Winkeltjes verbinden mensen met elkaar

Keren ziet winkels als belangrijk hulpmiddel voor de verbinding tussen mensen. Mensen hechten veel waarde aan kleinere winkeltjes, zoals een slager, schoenmaker of visboer. *"Het zou mooi zijn als dat soort winkeltjes zich in De Buitenhof kunnen vestigen."*

Telefoonboom: een mooi, klein idee

Mobiliteit, bereikbaarheid en eenzaamheid zijn thema's die ze tegenkomt in haar werk. *"De Noord-Zuidlijn heeft niet bijgedragen aan de bereikbaarheid – integendeel! Zelfs de VVD vindt het een issue. Het Gelderlandpleinbusje biedt weinig uitkomst: gaat pas laat en houdt al vroeg op, plus er zijn geluiden dat 'ie niet erg op tijd rijdt."* Ook eenzaamheid is een groeiend probleem. Er zijn plannen om dat aan te pakken met ondersteuners, die een vinger aan de pols houden. Er is een telefoonboom in Buitenveldert zodat mensen elke dag een keer bij elkaar kunnen inchecken. *"Dat vind ik een mooi, klein idee."* Keren vindt wel dat er beter moet worden samengewerkt tussen de instituties, zodat ouderen altijd ergens naartoe kunnen als het nodig is.

Te weinig ruimtes

Er is een groot tekort aan ruimtes in Buitenveldert voor activiteiten en bijeenkomsten, zoals het Alzheimercafé. Het huis van de wijk is erg formeel. Het zou goed zijn als De Buitenhof deze ruimtes zou kunnen bieden. Jongeren willen bijvoorbeeld graag een eigen plek, en mensen uit het buitenland die hier komen werken hebben behoefte aan meer betrokkenheid. *"Er is behoefte aan iets praktisch, een honk, en activiteiten waar er met elkaar aan de gemeenschap gebouwd wordt, zoals een fair."*

Ik wil reageren op dit verhaal

"Probeer maar eens iemand van de thuiszorg te pakken te krijgen. Deze mensen zijn continu onderweg, van huis naar huis. En als ze even achter een bureau zitten, dan is er veel administratie te doen. We hebben bijna geen tijd om te ademen", begint Jolanda haar verhaal.

Kwetsbare 'oudjes'

In Buitenveldert wonen veel kwetsbare en eenzame ouderen. Jolanda ziet dat veel van hen niet meer buiten komen, maar dat ze enorm om een praatje verlegen zitten. Ze hebben negatieve associaties bij verpleeghuizen. *"Daardoor blijven ze vaak langer thuis wonen dan goed voor ze is. Ze denken dat ze in een verpleeghuis elke dag aan tafel koffie moeten drinken met vreemden, en ze zijn bang dat ze niet meer weggkomen als ze eenmaal binnen zijn."*

"Vervoer gaat niet alleen over een busje. Je moet de oudjes echt begeleiden van deur tot deur, anders durven ze niet."

Veel barrières

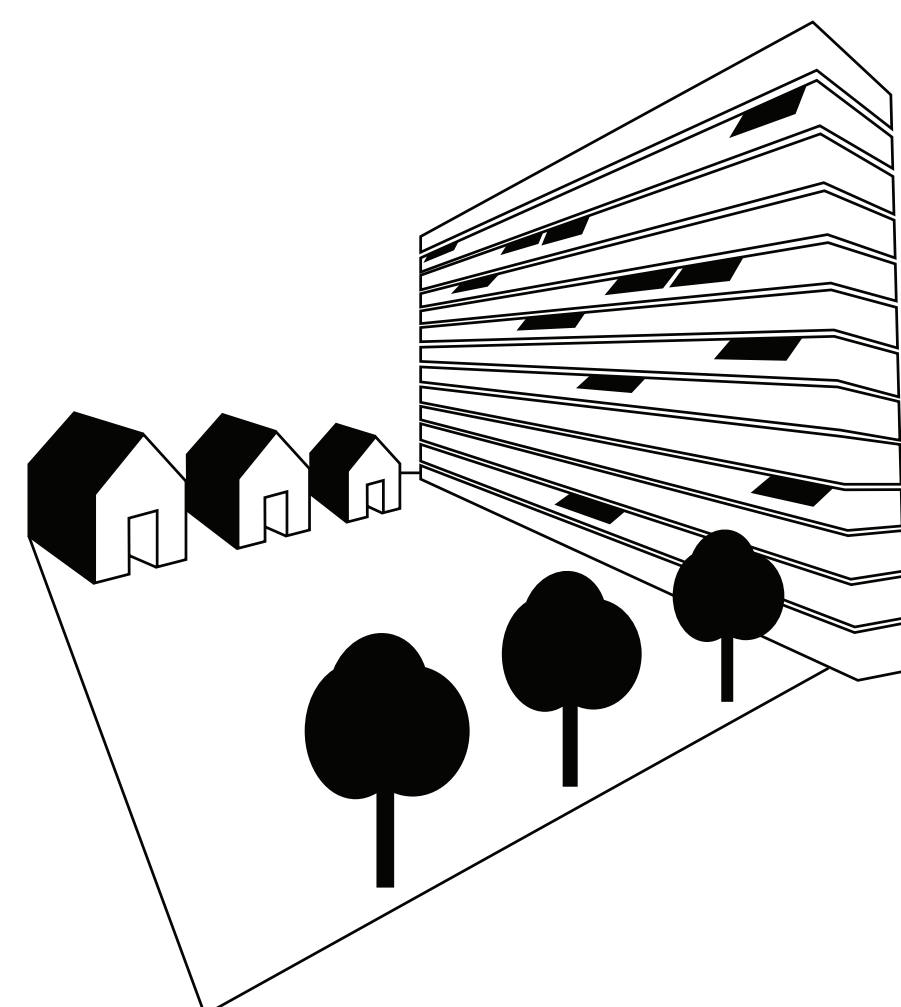
In deze wijk wonen veel expats en internationals die geen Nederlands spreken. Voor veel ouderen is dat een probleem. Ze vinden het vervelend dat ze geen praatje kunnen maken met de burens. Een barrière om de Buitenhof niet te bezoeken, is dat sommige ouderen fysieke beperkingen hebben. Slechthorendheid, incontinentie, vergeetachtigheid; allemaal redenen om veilig thuis te blijven.

Eten als verbinder

Volgens Jolanda zijn ouderen ook graag op zichzelf en vinden ze de activiteiten in De Buitenhof niet altijd iets voor hen. Maar eten is een bindende factor, ook voor bijvoorbeeld mantelzorgers. Jolanda oppert dat de kwetsbare ouderen ook via hun familie bereikt zouden kunnen. Door bijvoorbeeld een goed restaurant te openen in De Buitenhof, zouden ze samen kunnen dineren. Ook de vitale ouderen krijg je zo binnen.

Mensen van buiten naar binnen krijgen

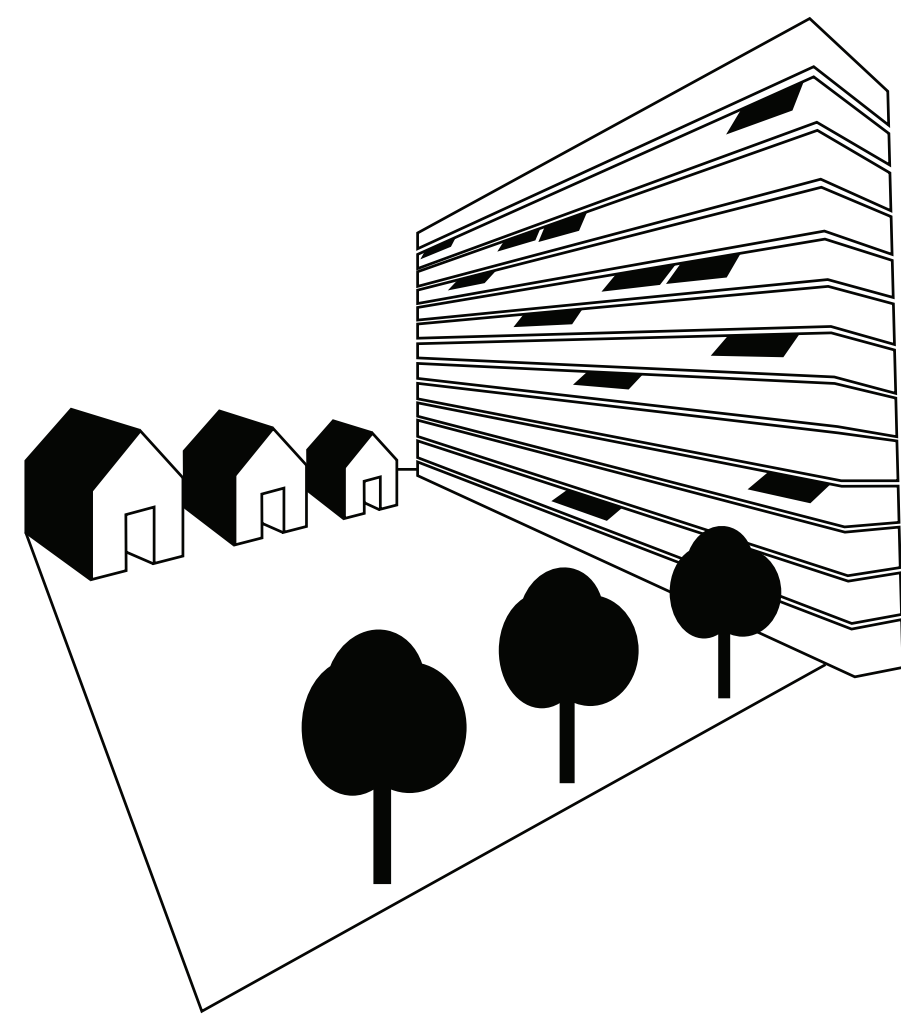
Voor veel ouderen is de dagbesteding veel gedoe. En ook voor de thuiszorg zelf: *"Voor tien uur mensen in een busje krijgen is niet te doen! Waarom kan de dagbesteding niet later beginnen, met een warme lunch? En dan activiteiten die meer afgestemd zijn op de interesses van mensen. De dagbesteding zou meer op maat, flexibeler, passender moeten zijn. Zo krijg je mensen van buiten meer naar binnen."*

Jolanda Oomen

– Jolanda werkte vijf jaar voor Cordaan thuiszorg, maar is onlangs gestopt. Ze werkt nog steeds in deze buurt.

Ik wil reageren op dit verhaal

Noah van Velzen

– Noah is fysiotherapeut in onder andere De Buitenhof.

Noah werkt nu bijna een jaar als fysiotherapeut met mensen van de PG (psychogeriatrische zorg) en psychiatrie. *“Ik neem vaak iemand mee van de afdeling, en dan gaan we naar buiten.”* Weinig verrassend voor een fysiotherapeut, maar Noah hamert er graag op: *“Er wordt van alles georganiseerd, en dat is heel mooi, maar sommige mensen komen niet eens buiten of bewegen nauwelijks, terwijl dat, net als eten, een basisbehoefte is.”* Noah vertelt dat hij een mevrouw met Parkinson meenam naar het Amstelpark op een duo-fiets, en hoe zielsgelukkig ze daarvan werd. *“Ze leefde helemaal op.”*

Betrek bewoners overal bij

Noah werkt ontzettend graag met ouderen maar ziet ook dat er werelden te winnen zijn. *“Er wordt teveel voor bewoners gedacht. Betrek bewoners bij alle activiteiten: bijvoorbeeld samen aardappels schillen voor het avondeten, of de boterham smeren van de buurvrouw. Wat willen mensen zelf? Wat kunnen ze zelf?”* Als een persoon dat zelf niet meer kan aangeven, vindt Noah het leuk om allerlei activiteiten te organiseren. Noah is trots op de samenwerking in De Buitenhof: alle medische faciliteiten zitten dicht bij elkaar. *“Wat er ook gebeurt, het Brugplein moet blijven. Zo stellen we elkaar makkelijk op de hoogte, bijvoorbeeld als iemands banden lek zijn.”*

“De ouderenzorg is nu gewoon jammer.”

Wijs ouderen niet steeds op hun fouten

“De omgang met mensen met dementie is niet altijd eenvoudig, maar naasten maken het soms zo zwaar! Door ouderen steeds te wijzen op hun fouten – ‘Ik ben vorige week nog geweest, bent u dat soms vergeten?’ – durven mensen niet meer en houden ze hun mond. Dat is niet wat je wilt!” De Buitenhof kan mantelzorgers in een vroeg stadium op weg helpen met bijvoorbeeld een e-learningpakket over dementie. *“Maak er iets leuks van.”* Begin je daar te laat aan, dan is er vaak veel emotie. *“Mensen zijn kapot van jaren van zware mantelzorg, dan kan ik hen niet zomaar gaan vertellen hoe ze met hun naaste moeten omgaan.”*

Ik wil reageren op dit verhaal

Als je geluk hebt vind je Nina in haar knalroze kantoortje op de begane grond van De Buitenhof. Maar meestal trekt ze door het gebouw, op zoek naar bewoners die volgens haar echt moeten meedoen aan het brei- en haakuurtje, de 'Grey Parade', theaterles of een andere activiteit die bij de bewoner past. Is ze niet in het gebouw? Dan vind je Nina in Buitenveldert. Ze werkt nauw samen met andere partijen in de buurt om zoveel mogelijk activiteiten te organiseren die van De Buitenhof een levendige plek te maken.

'Matchmakers' voor de unieke bewoner

Iedere bewoner van De Buitenhof is uniek. Het is jammer dat de wensen en behoeften van bewoners niet altijd goed in beeld zijn. Nina zou graag haar team versterken met 'matchmakers': mensen die actief bewoners koppelen aan bepaalde activiteiten of aan andere bewoners met dezelfde interesses.

"De hoop is dat we de persoonlijke aandacht en betrokkenheid kunnen terugbrengen. Er was bijvoorbeeld een bewoner die het leven niet meer zag zitten, maar nog wel plezier vond in verven.

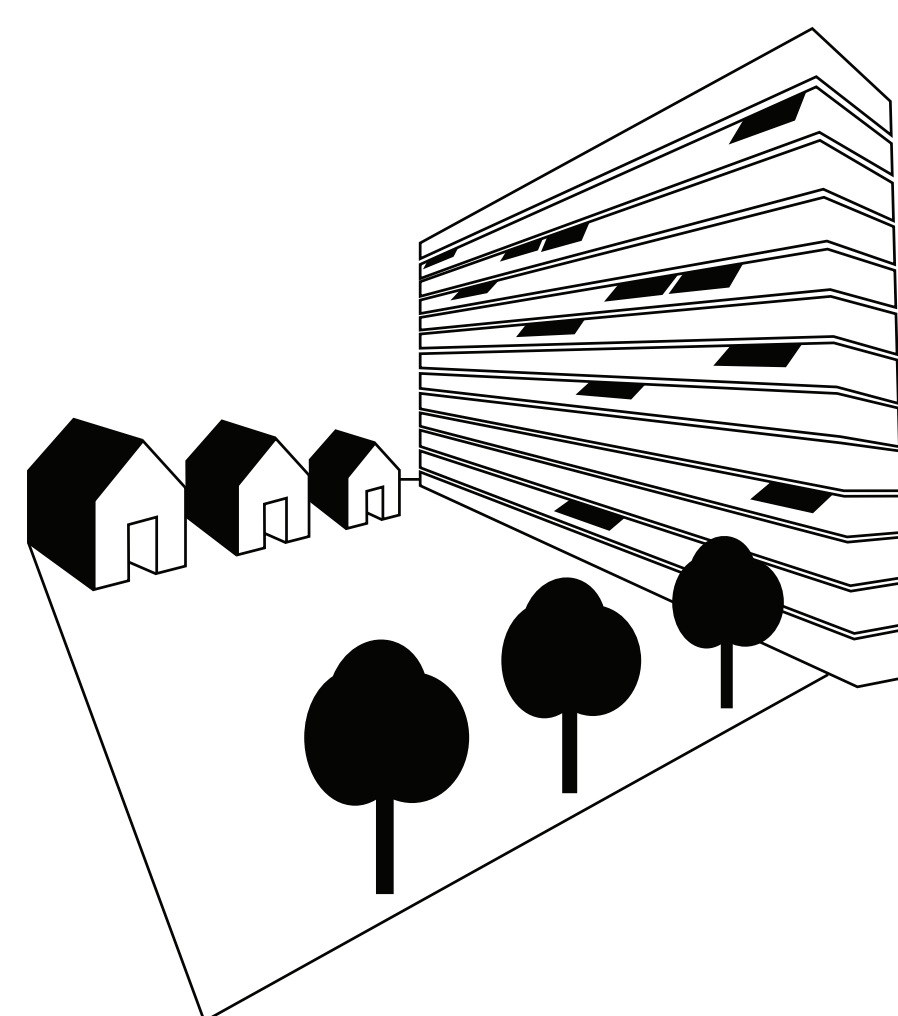
Door meubels te verven voor het tweedehands winkeltje had ze weer plezier en de energie om verder te gaan."

De Buitenhof als multifunctioneel centrum

Nina's grootste wens is om van De Buitenhof een multifunctioneel centrum maken voor niet alleen de bewoners, maar voor de hele buurt. Een plek waar je als ouder je kinderen naar dansles brengt, een verse daghap eet met je vrienden, een avondje naar het theater of de bioscoop gaat met buurtbewoners en een plek om samen te sporten: *"We maken deals met sportverenigingen: in ruil voor het gebruiken van de ruimte, geven zij een lesje voor de ouderen."*

Het grootste obstakel volgens Nina is vervoer. Daar is nog te weinig aandacht voor: *"Mensen die slecht ter been zijn, kunnen niet naar De Buitenhof lopen. Dat moet echt anders."*

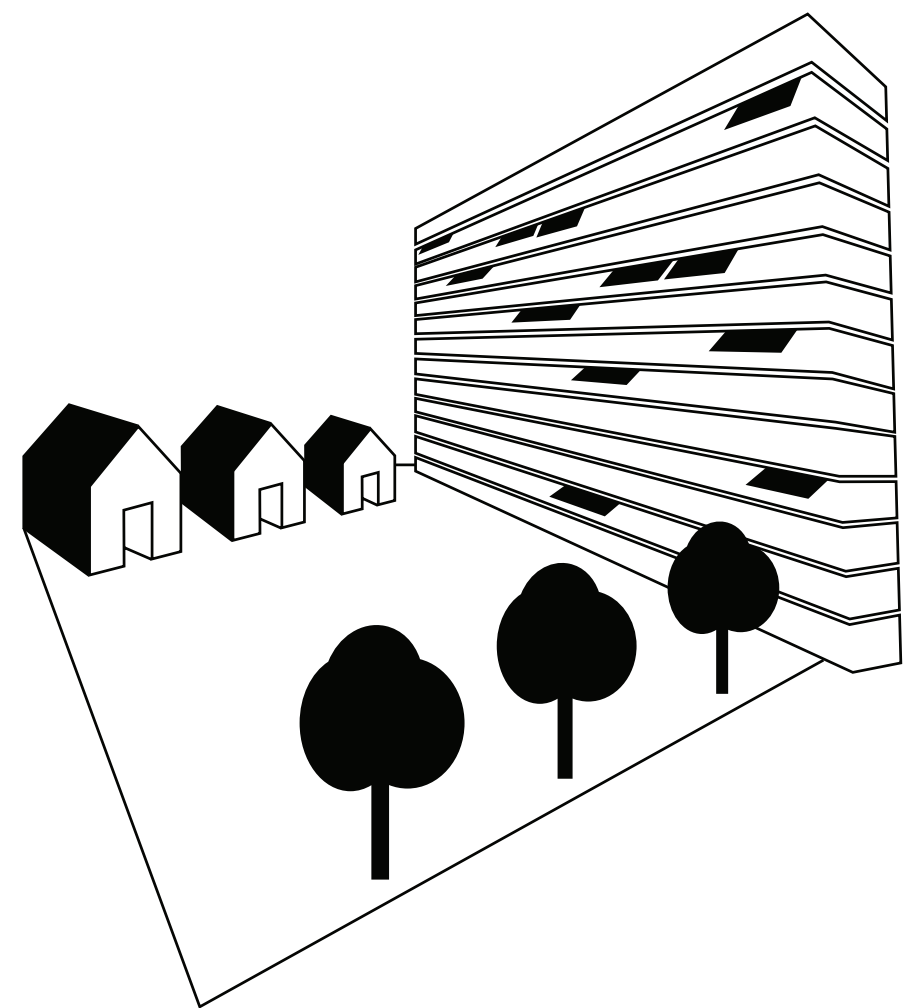
"Sinds kort werken we samen met de lokale dansschool. Zo komen ook andere mensen binnen hier. Maar hoe zorg je dat deze mensen blijven komen en ook mengen met de bewoners?"

Nina van Rheenen

– Nina is participatiecoach. Vanuit die rol organiseert ze activiteiten voor bewoners van De Buitenhof en de buurt.

Ik wil reageren op dit verhaal

Theo Hoorn

Theo is 64 jaar, bewoner van De Buitenhof en fervent vogelaar.

Theo heeft sinds een tijdje last van een slecht kortetermijngeheugen. Hij weet dat hij uit 1954 komt, vroeger decorateur was – hij richtte onder andere etalages in – en van tekenen en vogels houdt. Hij denkt dat hij nu ongeveer een jaar in De Buitenhof woont.

Slechts op bezoek

Theo heeft niet het gevoel dat hij hier hoort: *“Ik ben slechts op bezoek.”* Hij identificeert zich niet per se met de *“ouderen en invaliden”* om hem heen. Theo zou het liefst een eigen flatje hebben. Het frustreert hem dat hij dingen vergeet. Zo weet hij niet meer in welke kamer hij woont en dat hij niet meer mobiel is. Het liefst zit hij buiten, in de tuin of voor de ingang van het gebouw, zodat hij de wereld ‘beleeft’, de uitlaatgassen ruikt, en de vogels hoort. In het park is hij, als fervent vogelaar, nog niet geweest: *“Er vliegen hier alleen maar mussen en meeuwen.”*

“Mensen met een slecht humeur gaan door mij blij naar huis.”

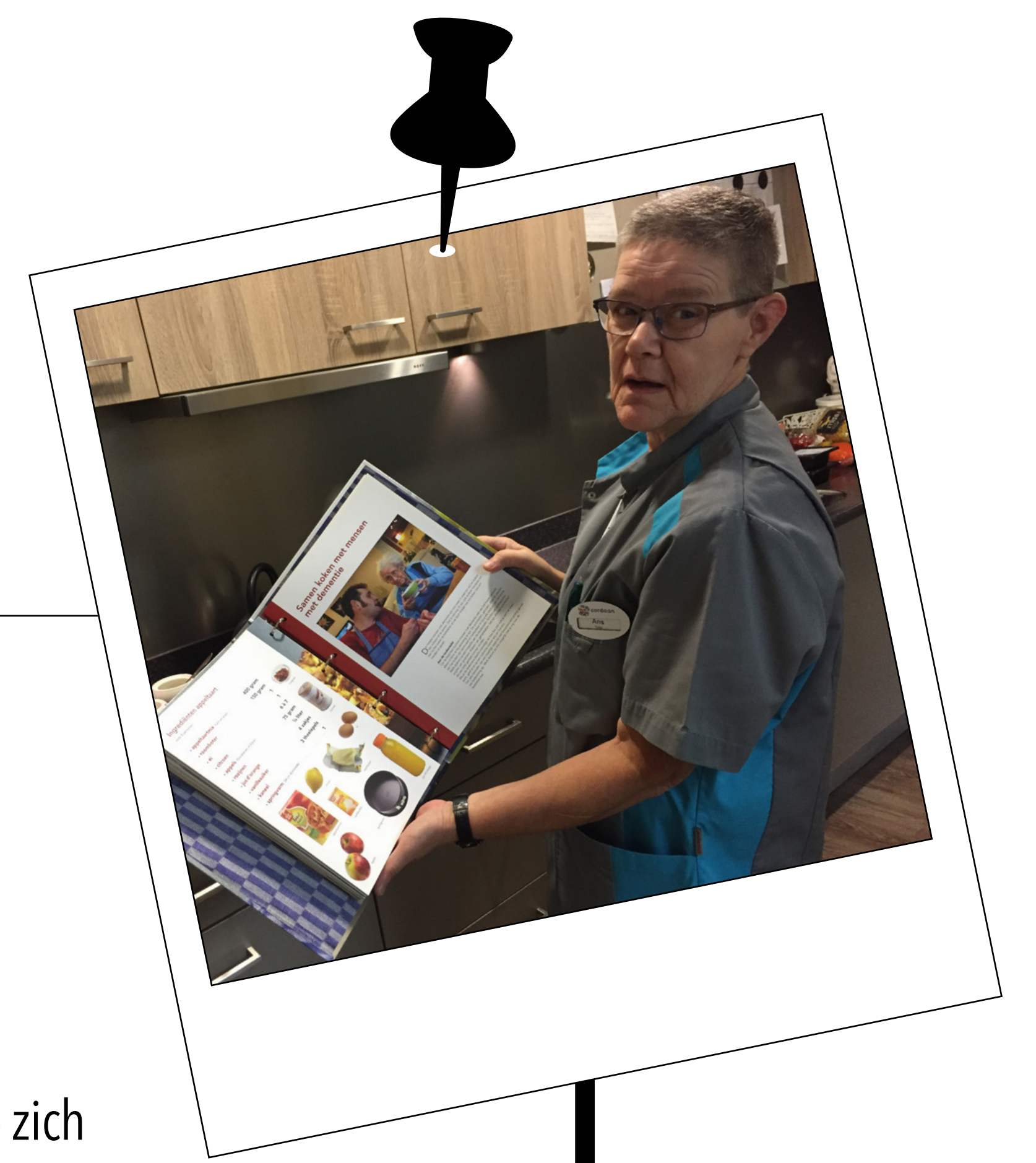
Tekenen tegen verveling

Theo verveelt zich hier soms wel. Hij is creatief, tekent veel, gaat ook wel naar de activiteiten rondom tekenen, maar de laatste tijd lukt het allemaal niet meer zo goed als vroeger. Soms krijgt hij niks op papier. Het pleziert hem ook niet meer zoals vroeger, dat vindt hij best heftig om te merken. Als hij bij activiteiten een opdracht krijgt om iets te tekenen gaat het beter. Hij houdt erg van de natuur. Vroeger ging hij vaak bij zijn zus op bezoek in het oosten van het land. Daar was veel natuur om het huis heen. Hier in de stad is het minder.

Mensen verbinden

Theo maakt makkelijk en graag een praatje: *“Mensen met een slecht humeur gaan door mij blij naar huis.”* Hij mist een goed terrasje bij een café in de buurt, waar hij nieuwe mensen ontmoet en een praatje maakt, al zit hij nooit in het café van De Buitenhof. Het lukt hem niet goed om aan andere bewoners te binden – niet omdat hij hen niet mag, maar door de sfeer dat iedereen *“iets heeft”*. Mensen zeggen tegelijkertijd over hem dat hij een sfeermaker is en mensen verbindt. Hij vindt het fijn dat hij dat voor anderen kan betekenen.

Ik wil reageren op dit verhaal

Het is half drie 's middags en Ans bereidt zich op voor haar avonddienst. Tot vanavond elf uur zal ze zich ontfermen over de dertien mensen die op de eerste verdieping van De Buitenhof wonen. Ans kookt voor de bewoners samen met een ondersteuner van Zorg en Welzijn. Ze ruimt op, zet koffie, speelt een spelletje met de bewoners en brengt mensen naar bed.

Een eigen, veilige plek

Mensen zijn zo verschillend, sommigen blijven zeggen:

"Ik ben hier gedumpt door m'n kinderen." Anderen schikken zich gemakkelijker in hun lot. Mensen hebben behoefte aan hun eigen, veilige plekje. En wat meer 'handen aan het bed' zou voor iedereen fijn zijn.

"Momenteel merk ik niets van het personeelstekort. Een paar jaar geleden was het erg, toen stond er maar één iemand op de afdeling. Nu zijn dat een verpleegkundige, een stagiaire en iemand van Zorg en Welzijn." Er wordt veel gemopperd over het personeelstekort. *"Maar sommige mensen mopperen overal over."*

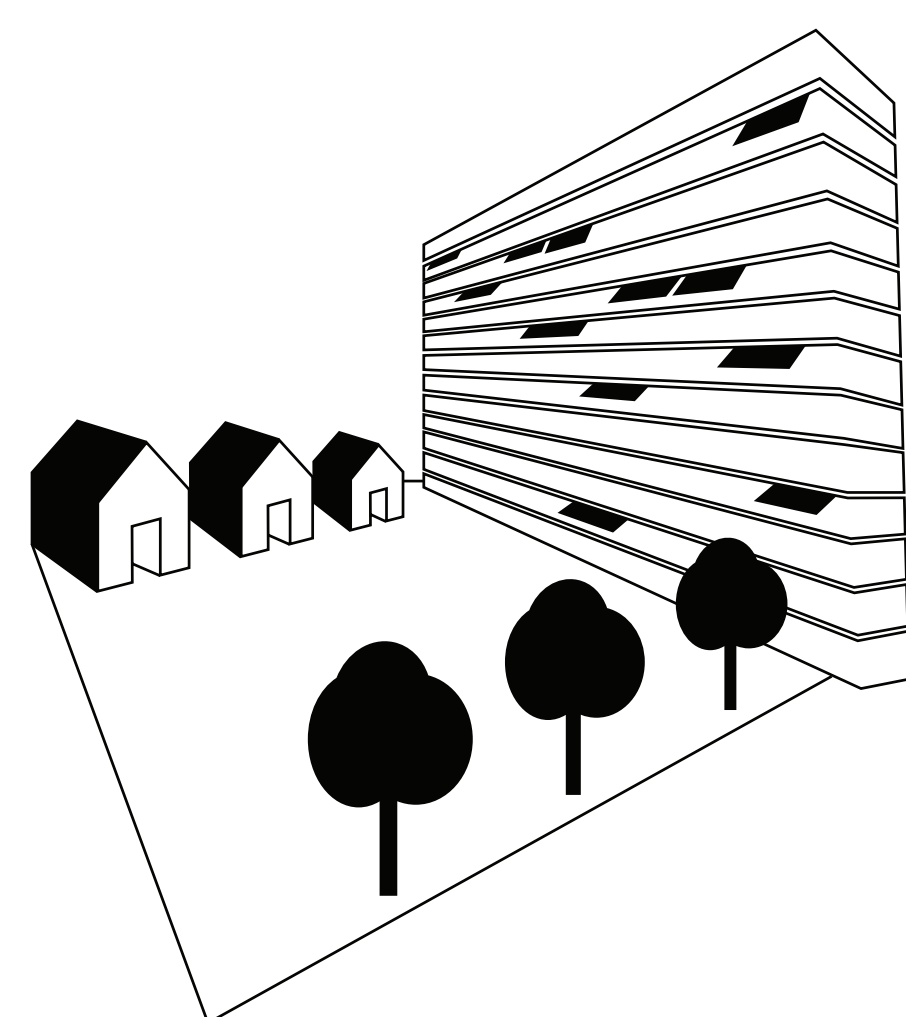
"Ik heb het nooit druk. Ik heb maar twee handen, en geen vier. Soms moeten ze maar even geduld hebben. Dit is gewoon het leukste werk dat er is!"

"Ik heb het niet van inwoners gehoord, maar mijn gevoel zegt dat we te weinig activiteiten hebben voor mannen. Er is haken en breien, maar te weinig klussen of schilderen voor mannen."

Cluppies in De Buitenhof

Er hangt een goede sfeer in De Buitenhof. Je moet wel een beetje flexibel zijn en meegaan met de veranderingen, maar dan is het fijn werken hier. Er zijn wel verschillende 'cluppies', en tussen de cluppies is niet veel contact. Elke zondag eet Ans met de bewoners in het restaurant. Soms willen ze dat niet, en in plaats daarvan lekker op hun eigen verdieping blijven met het eten van Ans. Maar zegt Ans resoluut: *"Voor het personeel is het ook zondag."*

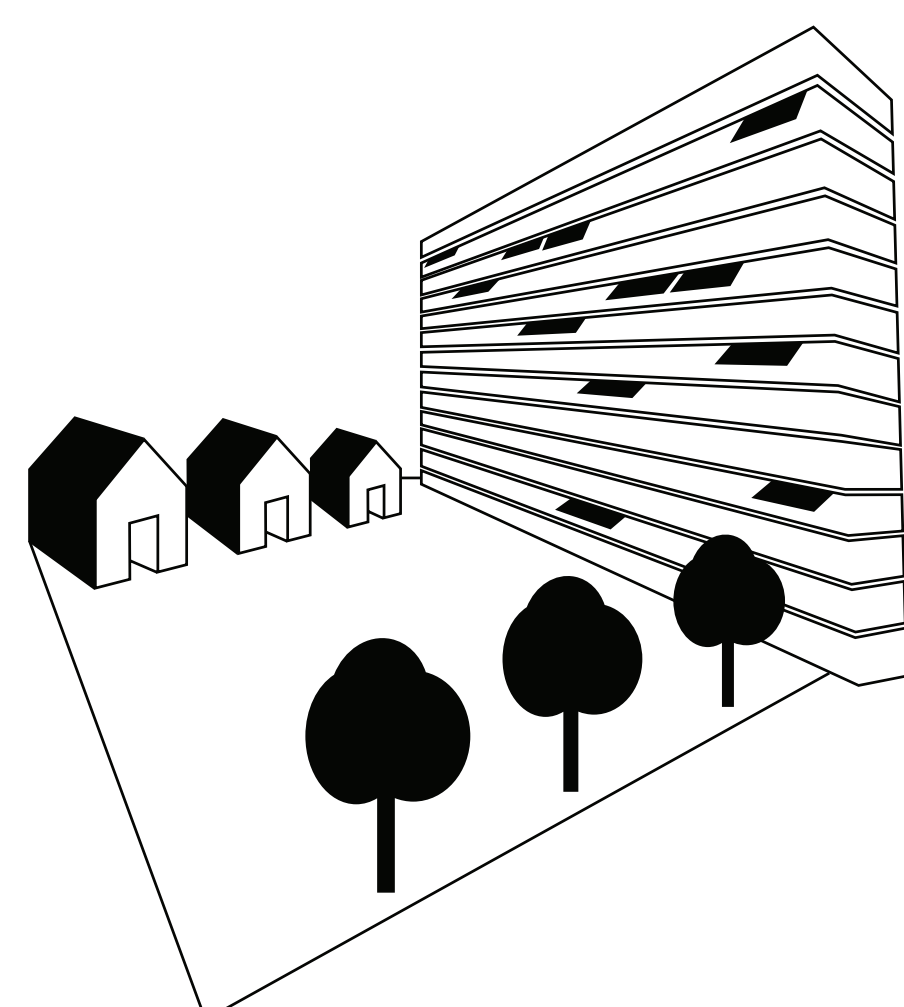
"Het is bijzonder werk. Je bouwt echt een band op met de mensen. Dit is het leukste werk dat er is." Of je een klik hebt met bewoners en hun familie maakt wel uit. Sommige mensen zal Ans haar hele leven niet vergeten: *"Het zijn intieme momenten om de laatste maanden van iemands leven mee te maken."*

Ans Tobi

– Ans werkt al 31 jaar in De Buitenhof, inmiddels als verzorgende individuele gezondheidszorg.

Ik wil reageren op dit verhaal

Hannie van Smallegoor

– Hannie werkt al 27 jaar bij Cordaan en sinds vier jaar als verpleegkundige in De Buitenhof.

Hannie is verpleegkundige op de zesde en zevende verdieping. Ze heeft de afgelopen jaren in veel verschillende zorgcentra van Cordaan gewerkt. *“Ik vind het leuk om vaak door te wisselen.”*

Gedifferentieerd werken

Op dit moment gaat volgens Hannie veel tijd van verpleegkundigen verloren aan taken die ook door andere mensen opgepakt kunnen worden, zoals bijvoorbeeld vuilniszakken vervangen. Dat is zonde. Ze zou graag zien dat er meer gedifferentieerd gewerkt wordt. Dat houdt in dat zorgtaken opgedeeld worden tussen verschillende zorgverleners: *“Iemand komt ‘s morgens een broodje maken. Dan kom ik en geef de bewoners hun pillen. En dan komt er een verzorger en die helpt met wassen en aankleden.”*

Gezien de personeelstekorten in de zorg ziet ze in deze manier van werken ook een rol weggelegd voor bijvoorbeeld familieleden en jongeren. Waar het gerucht vandaan komt dat bewoners niet zitten te wachten op zoveel verschillende mensen om hen heen, weet Hannie niet. *“Ik zou het zelf hartstikke leuk vinden!”*

“Hoe je omgaat met mensen met dementie kun je niet alleen leren op basis van theorie.”

Omgaan met mensen met dementie

Volgens Hannie weten veel vrijwilligers, mantelzorgers en familieleden niet zo goed hoe zij met mensen met dementie om moeten gaan. Soms hebben ze wel een idee, maar dan blijkt de praktijk weerbarstiger. Hannie denkt dat het heel waardevol zou zijn om betrokkenen af en toe eens mee te nemen in de praktijk. *“Want hoe je omgaat met mensen met dementie kun je niet alleen leren op basis van theorie.”*

Buurtbewoners betrekken

Om eenzaamheid bij ouderen te voorkomen, moet je buurtbewoners al vanaf rond hun zestigste betrekken bij De Buitenhof, vindt Hannie. Zo kunnen ze nieuwe sociale contacten opbouwen. Dat gebeurt op oudere leeftijd vaak niet meer zoveel, waardoor mensen op hun tachtigste eenzaam zijn. *“Het zou mooi zijn als buurtbewoners hier een paar keer per week komen eten, bijvoorbeeld vanaf het moment dat zij hun partner verliezen.”*

Ik wil reageren op dit verhaal

Wil de Vos neemt afscheid van twee bloemisten die zojuist zijn langsgesproken om De Buitenhof op te fleuren met mooie bloemstukken als we haar spreken. *"Dit is toch leuk"*, zegt ze terwijl ze naar de kleurrijke boeketten kijkt.

Wil is al acht jaar actief in de cliëntenraad. De cliëntenraad zet zich in voor het belang van bewoners van De Buitenhof. Een tijd lang vertegenwoordigde Wil haar demente moeder. Zij overleed vijf jaar geleden. Wil bleef in de cliëntenraad. *"Ik dacht: ik kan hier nog wel iets betekenen."*

"Toen de studenten van Academie van de Stad werden geïntroduceerd aan de bewoners had ik echt het idee dat we met iets leuks bezig waren!"

Een fijne plek

Het was niet toevallig dat de moeder van Wil in De Buitenhof terechtkwam. *"Ik heb destijds heel bewust voor dit huis gekozen. Omdat ik het een fijn huis vind, mooi bij het groen, veel mogelijkheden om naar buiten te gaan, aardige mensen en goed personeel."*

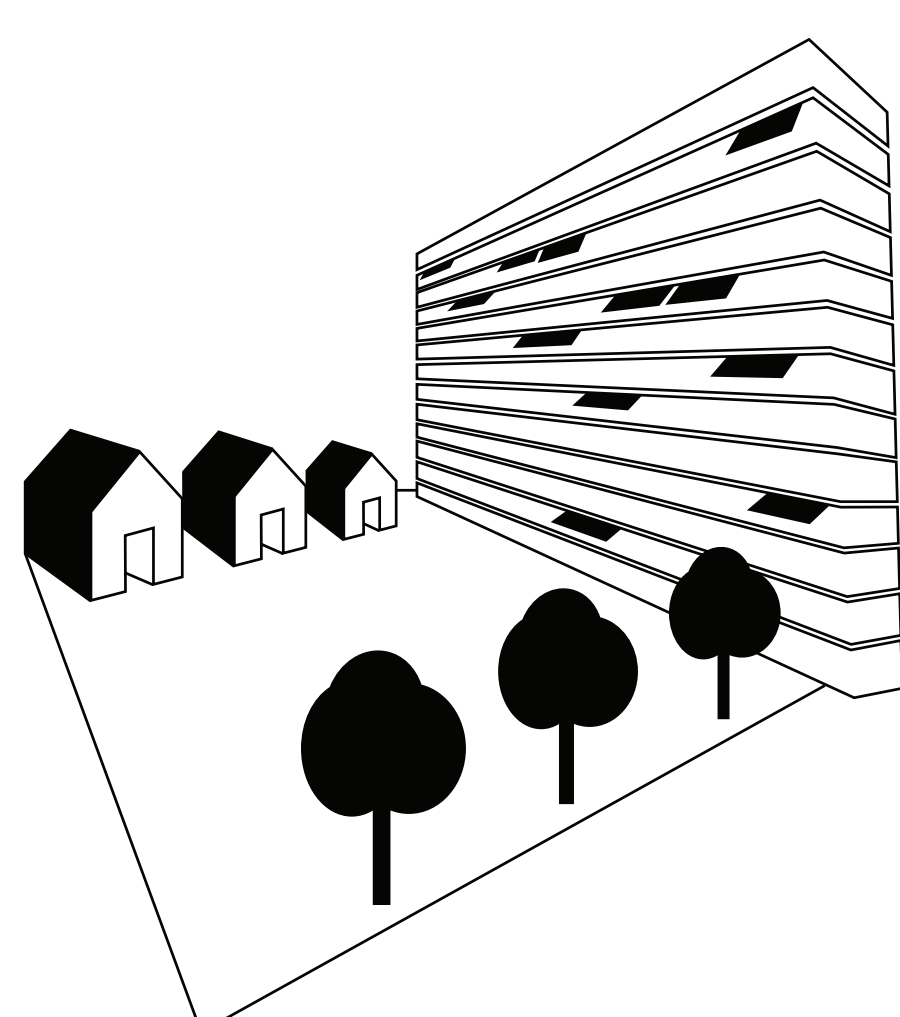
Meer menging tussen mensen

In De Buitenhof woont een aantal studenten van Academie van de Stad dat zich bezighoudt met vrijwilligerswerk in en rond het gebouw. *"Op het moment dat zij werden geïntroduceerd aan de bewoners had ik echt het gevoel dat we met iets leuks bezig waren!"* Wil ziet graag dat er nog meer mooie initiatieven en activiteiten naar binnen worden gehaald, zodat er een bredere doelgroep bij De Buitenhof over de vloer komt.

Ze zou het ook heel goed vinden als er wat meer menging zou zijn tussen mensen met een zware zorgindicatie en mensen met een minder zware zorgindicatie. *"Nu is het hier bijna een ziekenhuis."*

Ivoren toren

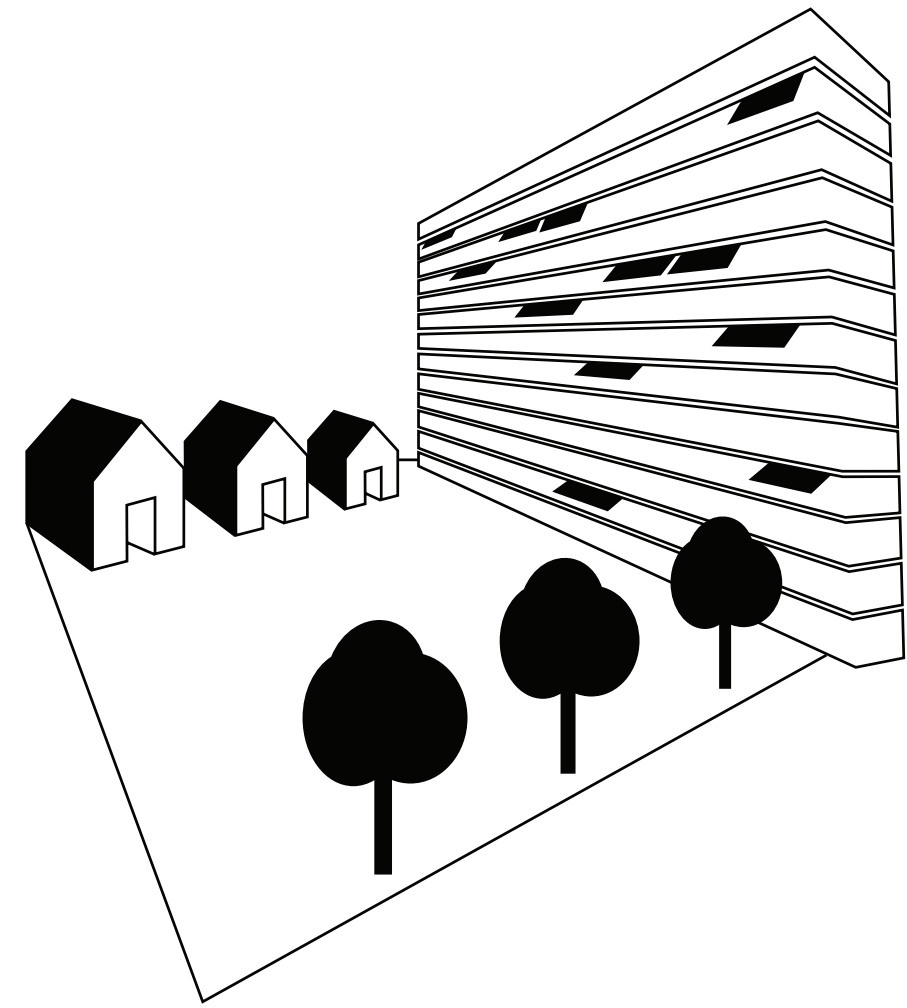
De afstand tussen de dagelijkse praktijk en de top in de zorg is volgens Wil te groot. Ze zou het een leuk experiment vinden om bestuurders uit te nodigen om een aantal dagen in De Buitenhof te wonen. *"Ze hoeven geen billen te wassen, maar gewoon hier rondlopen. Zien wat er gaande is."*

Wil de Vos

– Wil is voorzitter van de cliëntenraad van De Buitenhof.

Ik wil reageren op dit verhaal

Mevrouw Stieglis

– Mevrouw Stieglis is 89 jaar en al twaalf jaar bewoner van De Buitenhof.

Mevrouw Stieglis woont op de zesde verdieping van De Buitenhof en is de buurvrouw van mevrouw Blom. Samen worden ze ook wel de 'Golden Girls' genoemd, omdat ze zo actief zijn binnen het zorgcentrum. *"Mevrouw Blom heeft altijd enorme energie en wij klikken goed. Dat is wel heel prettig."*

Samen zorgen

Mevrouw Stieglis kwam twaalf jaar geleden samen met haar man in De Buitenhof wonen. Haar man had extra zorg nodig, omdat hij Alzheimer had. Ze was blij dat ze met hem mee kon verhuizen. Dat maakte het makkelijker voor haar om samen met het personeel van De Buitenhof voor hem te zorgen. *"Ik vind het belangrijk dat je de zorg voor iemand gezamenlijk kan doen. Het is al moeilijk genoeg voor degene die zorg nodig heeft. Dat ik die mogelijkheid hier had, gun ik andere mensen ook."*

Openstellen voor activiteiten

In De Buitenhof wordt volgens mevrouw Stieglis veel gedaan om het gezellig te maken voor de bewoners: *"Er zijn veel activiteiten, maar je moet je er wel voor openstellen."* Dat doet mevrouw Stieglis dan ook.

"Ik vind het belangrijk dat je de zorg voor iemand gezamenlijk kan doen. Dat ik die mogelijkheid hier had, gun ik andere mensen ook."

Ze mist wel een paar dingen in het activiteiten-programma: *"Activiteiten om je geheugen op te frissen vind ik leuk, maar die hebben we de laatste tijd niet meer zo vaak."* Mevrouw Stieglis vindt het ook fijn als er aandacht is voor elkaars voorgeschiedenis in de activiteiten: *"Activiteiten met vragen om elkaar beter te leren kennen, mis ik een beetje op dit moment."*

De buurt in

Het is voor mevrouw Stieglis niet meer zo gemakkelijk om de buurt in te gaan. Voornamelijk omdat ze niet meer zo goed ziet. Maar dat neemt niet weg dat ze ideeën heeft om de buurt te verbeteren: *"Ik vind het jammer dat er niet zoveel winkels in de buurt zijn. Dat zou het lopen in de buurt een stuk gezelliger maken."*

Ik wil reageren op dit verhaal

Ouderen zijn belangrijk voor Albert Heijn. Dat zal in de toekomst nog wel zo blijven. Jeanine benadrukt het belang van contact: *"Mensen die in de winkel komen hebben aandacht nodig en willen een praatje maken."* Albert Heijn werkt samen met onder andere Dynamo, het Huis van de Wijk, De Buitenhof en scholen in de buurt en organiseert verschillende activiteiten. Zo vond er een paar weken geleden voor bewoners van De Buitenhof en andere ouderen uit de buurt een lunch plaats, middenin de supermarkt!

Koppel ouderen en jongeren

Jeanine toont veel betrokkenheid: *"We moeten mensen stimuleren om hun huis uit te komen. Oudere mensen zien heel veel obstakels."* Voor ouderen in Buitenveldert is Jeanine een bekend gezicht aan het worden: *"Mensen zoeken me op in de winkel."* Ze ziet veel kansen in de koppeling tussen ouderen en jongeren. Zo serveerden basisschoolkinderen sapjes tijdens de lunch die Albert Heijn voor ouderen organiseerde.

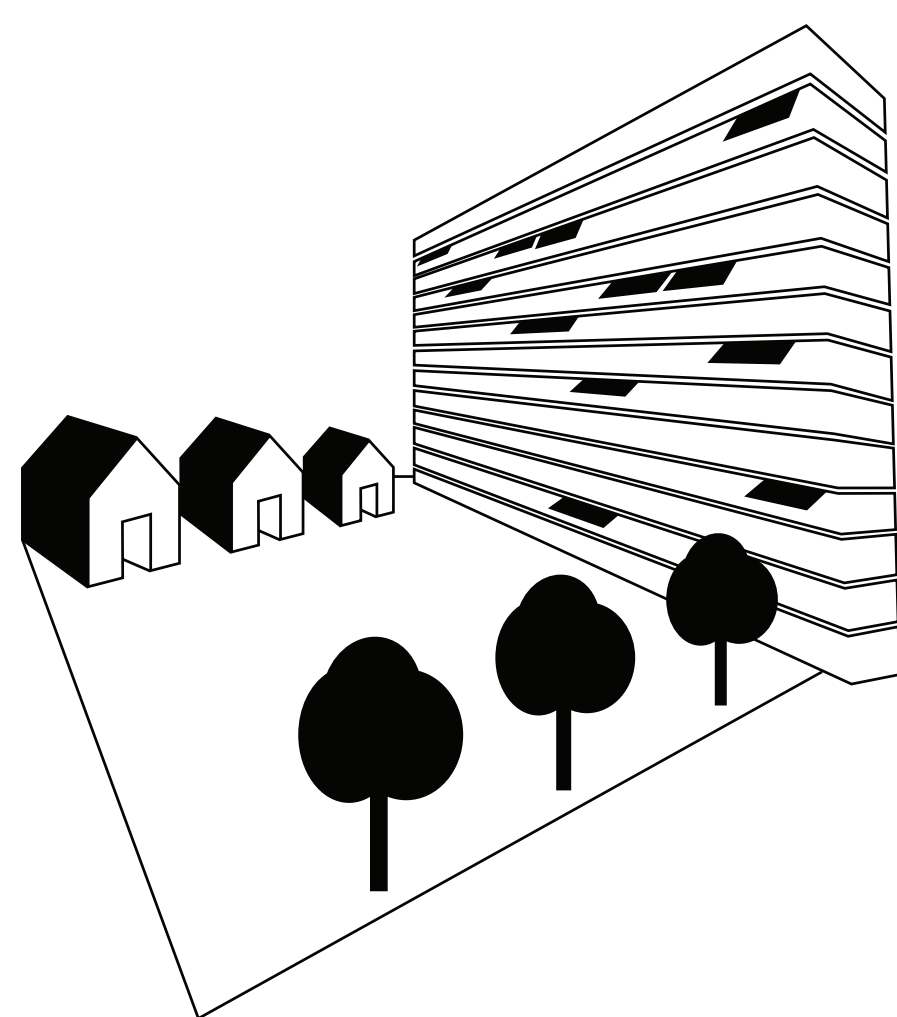
"We moeten mensen stimuleren om hun huis uit te komen. Oudere mensen zien heel veel obstakels."

Simpele briefjes

Albert Heijn communiceert over hun activiteiten via Facebook – mantelzorgers geven het door – en met een speciaal bord in de winkel. Jeanine zou eigenlijk meer met briefjes willen communiceren. Simpele briefjes die niet over de verre toekomst gaan en met duidelijke overzichten van de evenementen waar mensen bij kunnen aansluiten. Het is belangrijk om alles zo laagdrempelig mogelijk te maken.

Vervoer is een groot probleem

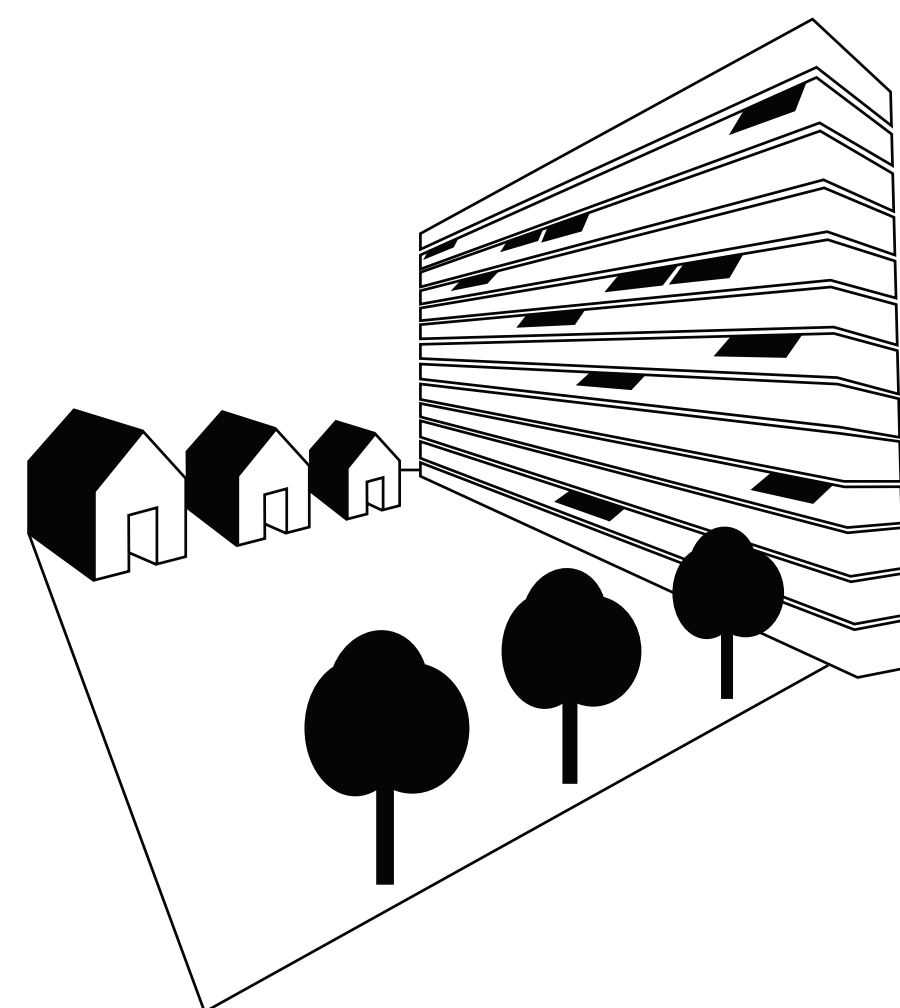
Openbaar vervoer is een groot probleem. *"Ze zouden vrijwilligers met auto's moeten inzetten om mensen hierheen te krijgen."* Op eigen gelegenheid naar het Gelderlandplein komen is voor veel oude mensen een grote uitdaging.

Jeanine Elschot

– Jeanine is commercieel medewerker bij Albert Heijn XL op het Gelderlandplein.

Ik wil reageren op dit verhaal

Julie van Zweden

– Julie is Participatiemedewerker Welzijn bij Dynamo en noemt zichzelf 'bruggenbouwer'.

Aanjager voor de buurt

Julie komt uit de commerciële wereld van de Zuidas, maar wilde een andere kant op met haar leven. Zo is ze begin dit jaar gestart bij Dynamo. *"Ik ben een aanjager en dat heeft de buurt ook nodig."* Julie is van het aanpakken en het liefst brengt ze mensen bij elkaar via activiteiten. Wat werkt is muziek, eten of de *"gezellige kneuterigheid"* van een brasserie. De Smaakweken die Nina, activiteitencoördinator bij De Buitenhof, heeft gedaan vindt ze ook een goed verbindend initiatief.

"We moeten af van de betutteling van ouderen. Waarom zouden wij voor hen invullen wat ze leuk vinden?"

Een betaalbaar kopje koffie

"Er is grote behoefte aan een plek waar je een betaalbaar kopje koffie kan drinken. Het wegvallen van La Place op het Gelderlandplein heeft grote impact gehad. Er is niets voor jonge ouders, waar kun je heen als het regent?" Het Huis van de Wijk vult dat gat niet op; het heeft een te eenzijdige programmering, vooral gericht op ouderen, vindt Julie. *"Er is een tekort aan grote, betaalbare ruimtes in Buitenveldert. In zulke leegstaande ruimten kan bijvoorbeeld apenkooi worden georganiseerd voor de kinderen uit de buurt!"*

Werken op eigen eilandjes

Er is best veel aanbod, maar het is nog versnipperd. *"Organisaties werken nu op hun eigen eilandje. Ik moet iemand makkelijk kunnen doorverwijzen met specifieke vragen. Sommigen organiseren al een inloopspreekuur bij elkaar, maar werken nog te weinig samen. Het versnipperde aanbod schrikt mensen af!"* De Buitenhof kan een plek zijn waar de verbinding plaatsvindt.

Ons-kent-ons-buurt

Nieuwe dingen proberen doet Julie ook graag: *"Ik zou het fantastisch vinden als studenten een gratis maaltijd kunnen halen in ruil voor een keer boodschappen doen voor iemand die slecht ter been is: een Buurtbuik Buitenveldert!"* De buurt heeft iets kouds en afstandelijks, vindt Julie. *"Ik zou een buurt wensen waar het ons-kent-ons is, waar mensen elkaar opmerken, waarbij nabuurschap centraal staat – dat zou perfect zijn."*

Ze herkent het imagoprobleem van verpleeghuizen. 55+'ers willen zich niet identificeren met een zorginstelling. Vroeger had De Buitenhof een goede reputatie, maar ze moeten actief inspelen op de verjonging in de buurt.

Ik wil reageren op dit verhaal